

TIỀN TRÌNH PHÁ HOẠI VÀ XÂY DỰNG

Nguyễn Quang

A.- Vào đề

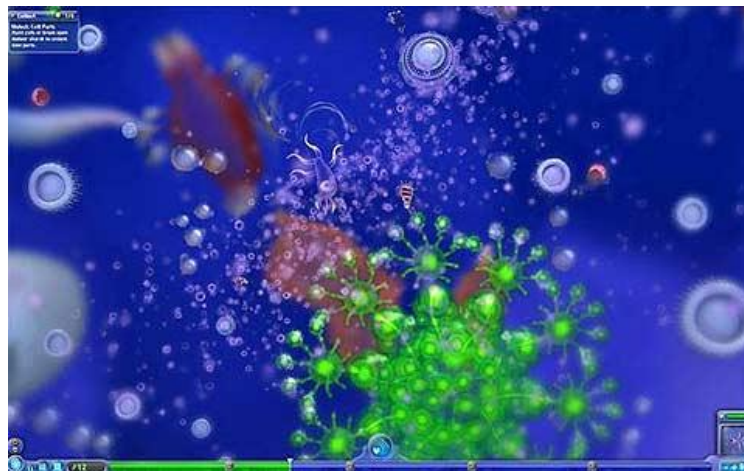
Khi khảo sát các tế bào trong Cơ thể con Người, chúng ta đều thấy các loại tế bào của các cơ quan đều có hai loại, một là tế bào hủy hoại, hai là tế bào tạo sinh, nên khi một tế bào bị hủy hoại thì liền có tế bào khác tạo sinh thay thế vào để giúp cơ thể sinh tồn cũng như phát triển. Mỗi loại tế bào có chu kỳ hủy sinh khác nhau cứ liên tục làm mới lại tế bào trong cơ thể. Đây là sự biến hoá theo Dịch lý, là Lý của các cặp đối cực tương tác với nhau trong Tiết nhịp sinh sinh hoá hóa của Vũ trụ. Cơ thể của mỗi chúng ta gồm có 50 tỉ tỉ tế bào, chúng ta xem sự sinh hoạt của tế bào theo Dịch lý ra sao để chúng ta có vài ý niệm nên sống với nhau trong Xã hội con Người như thế ấy cho thích hợp .

Cơ thể con Người là một cộng đồng gồm 50 tỉ tỉ tế bào. (50 trillion)
(Xem < 1 > ở dưới)

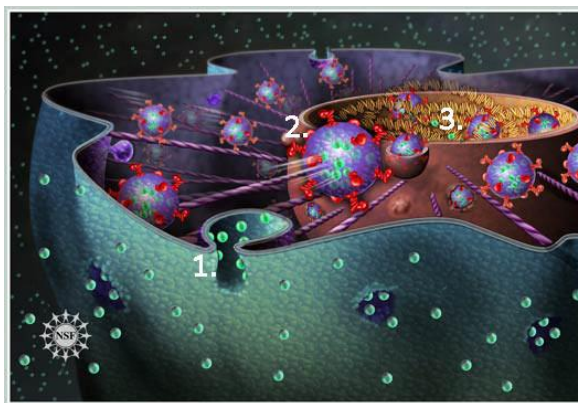
Dưới đây là ý kiến của nhà khoa học Bruce Lipton, có tựa là “ The wisdom of the cells “:

“ Bây giờ tôi thụ đắc một hiểu biết hoàn toàn mới mẻ về sự sống, điều này đã đem lại cách truyền đạt kiến thức mới về tế bào. Khi bạn tự nhìn mình thì thấy ta là một cá nhân riêng biệt. Nhưng nếu bạn hiểu thực chất ta là ai, bạn sẽ ngộ ra rằng mình thực ra là một cộng đồng của 50 ức tế bào.

Mỗi tế bào là một cá thể sống động, một sinh linh có đời sống và chức năng riêng biệt, nhưng nó cư xử với nhau trong tinh thần của một cộng đồng. Nếu tôi có thể thu gọn bạn cho nhỏ lại thành một tế bào rồi đem đặt vào trong cơ thể, bạn sẽ thấy một thành phố rất bận rộn với hàng ức ức cá thể đang sống trong một bọc bằng da. Điều này mang nhiều ý nghĩa khi ta hiểu rằng cộng đồng hoà hợp tạo ra sự khang kiện và cộng đồng mất quân bình sinh ra bệnh tật. Vì vậy, sự kiện đầu tiên cần nhớ, mỗi chúng ta là một cộng đồng.

Sự kiện thứ hai : Không có một chức năng nào hiện hữu trong cơ thể mà lại không hiện diện trong từng tế bào. Ví dụ, bạn có các bộ máy như : tiêu hóa, hô hấp, bài tiết, xương và cơ, nội tiết, sinh dục, thần kinh, miễn nhiễm, thì trong các tế bào cũng không thiếu những thứ đó. Thực vậy, chúng ta được tạo dựng theo hình ảnh của tế bào. Điều này rất hữu ích cho các nhà sinh vật học bởi vì họ có thể nghiên cứu về tế bào và áp dụng kiến thức này để tìm hiểu về cơ thể con người.

Tôi đang dạy học về cái gọi là một mô hình y khoa, theo đó sinh lý con người giống như bộ máy sinh học gồm có các chất sinh hóa do các Gen quản lý. Thế nên khi bệnh nhân đến khám bệnh, các bác sỹ tin rằng bệnh nhân đang có vấn đề về mặt sinh hoá hoặc Gen cần được điều chỉnh để đem lại sức khoẻ. Đến một lúc tôi thấy rằng **minh cần phải thoát ly khỏi trường đại học bởi vì tôi phát hiện có một sự mâu thuẫn rất lớn giữa những điều tôi dạy cho sinh viên và những điều tôi biết qua thí nghiệm để tìm hiểu cái gì làm chủ các tế bào.** “

Vấn đề tôi muốn đề cập ở đây là :

Công trình phá hoại và Xây dựng là cặp đối cực song hành, phá hoại cái nào thì liền thay thế vào cái mới, cái mới này phải là một bộ phận của toàn thể hài hoà. Đó là vấn đề chúng ta chưa lưu tâm đủ. Trong cuộc tranh đấu cho Tự Do, Nhân quyền và Dân chủ tại quê nhà, chúng ta đang chú tâm vào việc Phá hoại cho sập chế độ bạo tàn và chưa lưu tâm đủ về công trình xây dựng Dân chủ.

B.- Từ Thiên Lý tới Nhân sinh

Qua đó chúng ta được biết khi cơ thể con Người có duy trì điều hoà được sinh hoạt nhịp nhàng như cộng đồng tế bào thì tồn tại và phát triển cũng như khi bị suy thoái, đến khi mất nhịp quân bình đó thì bị hủy diệt. Theo Văn hoá Tổ tiên chúng ta vì “: Vạn vật đồng Nhất thể và vạn vật tương liên”

nên sự sinh hoạt của chúng ta trong môi trường Xã hội cũng được vận hành như vậy theo Dịch lý hay Thiên lý hay Luật Thiên nhiên, khoa học chỉ nương theo mà không thể sửa đổi được.

Hiện nay đất nước chúng ta, vì khủng hoảng Văn hoá, làm cho Đồng bào ly tán, nên mới bị Thù trong Giặc ngoài đánh phá tơi bời.

Giặc trong thì khầu đầu làm Nô lệ cho kẻ thù truyền kiếp ngay từ khi có ý định làm cách mạng vô sản, Hồ Chí Minh hay Hồ Tập Chương gì cũng đều cùng làm khuyến mã cho Đảng cướp lớn, nên đều là “ Tội đồ của Dân tộc Việt Nam “, đừng mắt công bàn bạc thêm về chúng.

“ Kẻ thù Trong “ của Dân tộc thì rõ ràng là đảng CSVN. Đảng CSVN trước sau gì cũng chỉ là kẻ tham lam, ác độc và lú lẫn, nên mới đang tâm theo lệnh kẻ thù mà giết người, cướp của Đổng bào và âm thầm bán nước cho giặc.

Còn “ kẻ thù truyền kiếp “ thì ngoài những âm mưu thâm độc để Xâm chiếm, Tàn thực như suốt gần 5000 năm nay, nay còn thêm âm mưu thâm hiểm vô cùng là diệt chủng Dân tộc Việt Nam bằng Thực phẩm tẩm độc chất và phá hoại mọi môi trường cho ô nhiễm nặng nề! CSVN đã giúp Tàu cộng thực hiện sát sao công trình diệt chủng này! Tàu cộng chỉ cần vị trí Việt Nam bằng cách diệt chủng toàn dân Việt Nam, Dân họ có chết đi vài trăm triệu vẫn còn dư!

Trong phong trào Nhân Văn Giai phẩm, các văn nghệ sĩ đã bảo đảng CSVN đã đen như lọ nôi, chẳng có mực gì để tô đen thêm nữa, ngày nay những tội ác của CSVN đã tràn ngập các trang mạng, xem như đã tạm đủ, chúng ta nên để thì giờ nhiều hơn để bàn chuyện xây dựng cấp bách hơn:

Điểm thứ nhất là khủng hoảng lãnh đạo. Điểm thứ hai là Đoàn kết toàn dân để cứu nước và dựng nước. Điểm thứ ba là Quốc kế Dân sinh của chế độ Dân chủ thích hợp với hoàn cảnh Việt Nam.

C.- Khủng hoảng Lãnh đạo

Trong khi còn hoạt động ở Trung Hoa, Hồ Chí Minh đã mật báo cho thực dân Pháp bắt Cụ Phan Bội Châu để cho Pháp xử tử hình, sau đó đảng CSVN tiếp tục theo lệnh Tàu cộng tiêu diệt những thành phần tinh hoa trong các đảng phái, thành phần trí thức, thành phần giỏi trong Nông nghiệp, trong công thương nghiệp, các Quân Cán Chính miền Nam, nay đến lúc tiêu diệt các mầm yêu nước. Đây là kế hoạch diệt hết tinh hoa Việt Nam của Tàu cộng, để dẹp Nguyên khí của quốc Gia Việt Nam. Do đó đưa tới tình trạng khủng hoảng lãnh đạo. Đây là lối tiêu diệt mầm mống “ Anh hùng tạo thời thế “.

Chúng ta không thể dài cổ ra mà đợi vị anh quân theo lối này, mà trong thời Dân chủ, thì chúng ta cứ kết hợp với nhau cùng hoạt động chung, ai có sáng kiến và khả năng thì được bầu lên lãnh đạo. Trong chế độ Dân chủ thì mọi sinh hoạt đều theo mối liên hệ hai chiều, không chỉ có lệnh của người lãnh đạo truyền xuống, mà khi bàn định với nhau, mà được tập thể đồng ý về một vấn đề thì tất cả phân công thực hiện. Tùy theo hoàn cảnh mà người lãnh đạo được bầu chọn trong những người hoạt động xuất sắc nhất. Đây là mô thức “ Thời thế tạo anh hùng “. Ngày xưa Lê Lợi, Nguyễn Huệ cũng chỉ là những nông dân có lòng vì Dân vì Nước, mà trở nên những vị Lãnh đạo tài ba. Nếu giải quyết được vấn đề sống hòa hợp với nhau thì làm sao mà “ Ba thợ dầy “ không làm nên một “ Gia Cát Lượng “. Những thanh niên Yêu nước đang bắt đầu trưởng thành trên lộ trình đó. Con cháu có lú thì có Chú nó khôn, cả khối Dân tộc hợp đồng với nhau, chung Lòng, chung Trí, góp Sức cùng nhau tất phải làm được, chỉ ngại vì lòng nhau ‘ Ngại Núi e Sông “.

Thiếu nghĩ cái Tinh thần Đoàn kết Dân tộc đã có trong mỗi chúng ta, chỉ vì chúng ta không lưu tâm đủ, tìm những nơi xa vời thành ra khó khăn. Những giá trị Tự do, Nhân quyền, Dân chủ đã có sẵn trong mạch máu chúng ta, trong nền Văn hoá xưa của chúng ta, vì mất ý thức nên chúng ta không nhận ra, vì nó tầm thường quá và gần quá!

Tôi xin nêu nên mấy nét Đặc trưng của Văn hoá Việt thuộc lãnh vực Văn gia để góp phần vào nan đề Đoàn kết dân tộc:

D.- Những nét đặc trưng của Văn hoá Việt

(Phần này đã có đăng nơi bài khác, vì có liên quan nên xin nhắc lại)

1.- Nền Văn hoá bằng Biểu tượng

Biểu tượng đầu tiên là Tiên Rồng hay Âm Dương tới Tứ tượng Bát quái, Hà đồ, Lạc thư, Cửu trù, Hồng phạm, trong đó Tam tài, Ngũ hành, Lạc Thư là rất quan trọng. Đây là những biểu tượng đều có đồ hình và số độ. Đây là những Biểu tượng để vươn lên Linh tượng hay đi từ Ý thức và lặn sâu vào Tiềm thức, Siêu thức để tiếp cận với Linh tượng là nguồn Tâm linh. Nếu không giải mã được các Biểu tượng để tiếp cận với Linh tượng thì hết còn là Việt, do đó mà chẳng nhận ra được tinh hoa của Văn hoá Việt.

Muốn siêu lên Linh tượng thì phải “ Vi Đạo nhật tồn “ nghĩa là theo lối của Thánh Gandhi “ Je me réduit à zéro: tôi tự diệt cho đến số không “ hay cách khác phải vươn lên từ Lượng cho tới Phẩm, đó là bước Phá Chấp thuộc Quy Tư, con Suy tư là Chấp thì lại phải có Lượng càng nhiều càng tốt, nhưng phải làm thế nào cho nghịch lý Quy tư và Suy tư hay Lượng Phẩm được hài hòa theo luật Chấp Phá (The Law of receiving and giving) để hòa cùng Tiết nhịp của Vũ trụ (cosmic rhythm) thì mới đạt, nói rộng ra là không làm cho bất cứ môi trường nào bị ô nhiễm. Biểu tượng của Mẹ Tiên Âu Cơ là Lòng Nhân ái, Biểu tượng của Cha Lạc Long là Lý Công chính hay Trí, biểu tượng của vua Hùng là Hùng Cường hay Dũng, “ Mẹ Non Nhân, Cha Nước Trí, Con Hùng Cường “. Đó là tam cương Nhân, Trí, Dũng, là nền tảng của tinh thần Dựng và Giữ Nước của Dân tộc Việt Nam.

2.- Nền Văn hoá Thân tộc

Văn hoá của chúng ta được **đặt trên nguyên lý Mẹ**, Mẹ Âu Cơ là Tổ mẫu, trăm con đều được cưu mang ấp ủ trong Bọc Mẹ Âu Cơ. Do đó mà **Văn hoá có tính chất Thân tộc**, ai ai cũng là Bà Con, ai ai trong Dân tộc cũng đều được gọi là Bác / Chú; Cô / Cậu, Dì / Dương, Chị / Anh, Cháu / Con. . . , nói chung mọi người là Đồng bào, chẳng có ai là kẻ thù, tuy có kẻ tốt người xấu nhưng nhờ lòng Bao dung, chín bỏ làm mười, mà sống hòa với nhau được. Đối với kẻ xấu không có báo thù (bất báo vô đạo) để loại trừ, mà tòng cách nghĩa là nương theo, lấy điều Nhân Nghĩa để biến đổi họ.

Chỉ có nền Văn hóa Du mục bạo động chuyên môn cướp bóc giết người thì những ai có Quyền, Tiền và Tình đều là kẻ thù.

Hôm qua, anh bạn tôi ở ngoài Thái Bình dương gọi vào phàn nàn sao ngày nay đất nước chúng ta có nhiều “ Tam bảo đại nhân “ quá . Họ là những người thấy ai Hơn mình thì ghen tức, tìm cách lôi xuống, thấy ai Kém mình thì khinh khi lấy chân dẫm lên, hễ ai Bằng mình cũng chẳng bao dung, nên cũng đấu đá để dòn vào chân tường, để mình độc chiếm cõi hoàn thiện! Tam bảo đó là Trên ghét, Dưới khinh, ở Giữa thì cũng chẳng tha, mà vẫn đấu đá đẩy nhau vào chân tường để loại trừ, nói gọn là “Ồ nhân “ !

Đây là những vị quá nhạy cảm về sự bất thiện của người khác, tinh thần liên đới Cha Chú quá cao, nên đã vong thân, mặc nhiên cho mình đã hoàn thiện, nên phải chiến đấu để tỏ cho ai ai cũng phải kém hơn mình.

Ngược lại cũng có những vị chỉ lưu Tâm đến mình, không quan tâm đến ai khác, chỉ tìm cách sống tròn trịa không đụng chạm đến ai cho an thân, do đó trở nên Vô cảm và thiếu tinh thần liên

đời trách nhiệm, nên ai có bị áp bức đau khổ cũng chẳng thấy liên quan đến mình, Dân tộc có bị nô lệ thì tìm cách đến sống chỗ khác, nghĩa là “ sống chết mặc bay “, miễn “ Tiền thầy bỏ đầy túi ” là ổn. Đây là những người “ Ái Thân “.

Những cặp trí thức đối cực này góp công lớn vào việc phân hoá Dân tộc, tách Đồng bào ra từng xir cô đơn!

Xét cho cùng, nguyên nhân chỉ là bỏ Gốc Nhân Nghĩa của con người và Gốc Đồng bào của Dân tộc!. Không yêu thương nhau, không ăn ở công bằng với nhau thì gây ra bất hòa cả Dân tộc bị rã đám!

Nạn đề của Gia đình và Xã hội là nạn bất Hoà, Bất Hòa là do bất Công trong lối sống với nhau, muốn trừ tệ nạn bất Công thì mọi người phải Hành xử với nhau theo đường Nhân Nghĩa. Muốn có lòng Nhân thì phải biết kính trọng yêu thương và bao dung mọi người và muôn loài. Có hành xử theo Nghĩa hay lẽ Công bằng thì mới hòa với nhau được Có sống theo Nhân Nghĩa hài hòa thì không ai bắt nạt được mình, một Dân tộc mà đạt Chí Nhân và Đại Nghĩa thì luôn có tinh thần bất khuất, không sợ kẻ thù “ Dĩ Cường lãng Nhược “. Lịch sử Việt Nam đã chứng minh hùng hồn tinh thần Bất khuất của Dân tộc.

Tuy mỗi Tôn giáo đều có đường lối riêng, nhưng nếu Dân tộc chúng Ta không tìm ra điểm Đồng quy

cứ hoạt động theo tinh thần riêng lẻ thì sẽ gây ra Quốc nạn phân hoá. Chúng ta tôn trọng các Tôn giáo, các Đảng phái, các Phe nhóm với nhưng bản sắc khác biệt của họ, nhưng khi làm việc chung thì đừng có quên hướng Chung, vì mỗi thành phần chỉ lo việc nhỏ khác hướng nhau mà quên việc lớn Chung, đến khi việc lớn thất bại thì tất cả đều “ Xôi hồng bông không ! “

3.- Nền văn hoá của con Người Nhân chủ, Tự do

Nhờ tính chất Nội khởi nơi con Người, vì con Người là một Tạo hóa con, mà Tạo hóa thì “ **Thiên hành Kiện** : Trời Đất là nguồn sinh sinh hoá của Vũ trụ, biến đổi không ngừng để Tiến bộ trong thế Quân bình động, nên “ **Quân tự tự cường bất tức**: người quân tử tự Lực tự Cường không ngừng nghỉ”. Con người là một Tài, một tác nhân luôn biết tự chủ, tự lực, tự động, tự cường, tự tác, tự hành, tự túc. . . , nên đầy Nội lực tự khởi, luôn tìm cách sống hoà với mọi đối tác, không nương cậy ý lại vào ai, ngay cả với chính Trời Đất, mà chỉ tuân theo luật Trời Đất mà sống hoà đồng với Vũ trụ. Đây là một nền Văn hoá đầy sức sống Tự do, nên giàu khả năng Sáng tạo. Chứ không Ngoại khởi như chúng ta thường chạy quanh các Hiện tượng rối loạn mà quên mất Bản chất gây tội ác.. Một văn hóa thiếu nền Nội khởi là văn hoá yếu hèn, chỉ mạnh theo lối “ Kháng khái tông vương “ mãi mê mang giáo mác đâm chém cướp bóc nhau mà thôi, họ có khả năng tận trung làm nô lệ, nhất là nô lệ thối tàn ác, chứ không đủ tư cách làm Chủ, chứ không có Dũng lực tự chế để “Thung dung tự Ngữ “ mà sống theo Chính Nghĩa. . . Nhưng khôn thay vì bị nô lệ mà Tổ tiên chúng ta và cả chúng ta đã bỏ rơi mất viên Ngọc quý mà ôm vào thứ “ hủ mộc ” ! Viên ngọc quý là ngọc Long toại, là huyền thoại Tiên Rồng, là cặp Vợ chồng hoà thuận, còn “ hủ mộc “ là thứ Bạo lực “ Chồng Chứa Vợ Tôi “, nhà cầm quyền “ Dĩ cường lãng nhược “ để giết mà cướp !

4.- Nền Văn hoá thống nhất

Các Văn gia thì có Kinh điển, Tứ thư Ngũ Kinh, các Chắt gia thì có kho tàng minh triết của Văn chương Bình dân như các truyền kỳ, huyền thoại, ca dao, tục ngữ. . . , đó là cả một kho tàng minh triết, vì không nắm được cốt tuỷ của nền Văn hoá, nên kho tàng đó chỉ là một kho chứa hàng cổ lộn xộn đã bị lớp bụi thời không bám đầy.

Tuy trình độ nhận thức có khác nhau, nhưng hai dòng vẫn quy về Nhất Lý, đó là Lý Thái cực cũng là Lý “ Nhân Nghĩa ” . Lý này cũng tương tự như những giá trị cao cả khác: Bác ái , Công bằng của Kitô giáo, Từ bi, Trí huệ của Phật giáo. Tất cả đều có Bản Chất Hòa Bình. Xưa nay chúng ta cứ thấy những tín đồ của các tôn giáo cứ nhân danh Chân lý của Tôn giáo mà gây chiến tranh, mà chém. giết nhau, đó là những kẻ “ Lấy Đạo tạo Đời “ cũng giống như các chế độ chính trị cứ nhân danh Dân chủ để thực hiện Độc tài, do Bất Nhân mà làm việc Bất công !

Nhờ nền Văn hoá hai dòng này mà suốt lịch sử gần 5 ngàn năm, kẻ thù truyền kiếp Đại Hán tịch thu hết sách vở và bắt cống nhân tài mà không sao tiêu diệt được Văn hoá mà khuất phục được Dân tộc, dầu đã dán cho nhân hiệu Nam Man là dân man rợ mọi rợ, không có văn hoá, còn lữ giết người cướp của suốt dòng Lịch sử thì lại tự vỗ ngực là Thiên triều Đại Hán văn minh!

5.- Nền Văn hoá của Dân tộc Bất khuất

Nền Văn hoá Việt cũng có kiềng ba chân hay Tam cương : Nhân, Trí , Dũng. Tổ Hùng Vương là Biểu tượng cho Mẹ Tiên nơi non Nhân, cùng Cha Rồng là Nước Trí. Là kết tinh của hai biểu tượng Mẹ Tiên, Cha Rồng, nên con Hùng Vương rất Hùng dũng, do đó mà Nhân, Trí, Dũng là tinh thần Dân tộc, là yếu tố đoàn kết Quốc gia tức là Gốc của Dân tộc. Mọi con dân Việt đều được cuu mang áp ủ trong bọc Mẹ Âu Cơ, nên tất cả đều là Đồng bào. Mẹ Tiên Cha Rồng chỉ là biểu tượng của Tinh thần Quốc gia chứ không phải là chuyện hoang đường như những người Lạc Hồn lầm tưởng. Một con người có sống theo Nhân Trí thì mới có đủ Dũng lực sống tự Chủ được. Một Dân tộc có Chí Nhân và Đại Nghĩa thì mới đủ khả năng giữ nước và xây dựng nước được, nhất là sống cạnh một nước khổng lồ “ Tham tàn và Cường bạo “, luôn dõ dõ ‘ Dĩ Cường lãng Nhược “ mà giết để cướp và tằm thực.

Một Dân tộc mất Gốc thì đồng bào bị phân hoá chia ly, không thể đoàn kết với nhau, con người thiếu tinh thần Nội khởi để tu dưỡng Nội lực thì trở nên khiếp nhược, do đó mà đánh mất tinh thần bất khuất.. Nan đề của Dân tộc khởi đầu từ đây,

6.- Nền Văn hoá thấm đượm bản chất Hoà bình

Nền Văn hóa xa xưa của chúng ta là Nho giáo, thứ Nho này đã thấm nhập vào trong mạch sống của người Việt, cứ đi vào cách ăn mặc, ăn nói, ăn làm, phong tục tập quán, lễ hội. . . thì nhận ra, thứ Nho này được gọi là Việt Nho, nền tảng của Việt Nho theo Chắt gia là Tiên Rồng, theo Văn gia là Âm Dương , khi Vợ Chồng tương giao thì thuận Vợ thuận Chồng , khi Âm Dương tương thối thì Âm Dương hoà, Trong thế giới Hiện tượng tương đối các cặp đối cực là phổ biến. khi tất cả các cặp đối cực có mức độ cách biệt không quá lớn thì đạt trạng thái quân bình động nên vừa tiến bộ trong trạng thái hòa, nên trường tồn.

Lấy một ví dụ cụ thể trong đời sống Vợ chồng, vì mỗi người có bản chất riêng, lại khác nhau về phái tính, nên cần phải có tiêu chuẩn sống chung mới mong giữ được hoà khí.

Nhờ khác cực nên hai ion – và ion + cuốn hút nhau bằng nguồn Tình để kết hợp làm Một: Vợ : $\frac{1}{2} +$, (+) Chồng : $\frac{1}{2} - = 1$; người Vợ có Thể là Âm, nhưng Dụng lại là Dương, (Dương trung

hữu Âm căn), còn Chồng thì Thế là Dương + (Âm trung hữu Dương căn), nhưng Dụng là Âm - ; Âm Dương cuốn hút nhau nên một. Để không có bên nào lấn át bên nào, thì phải có cách hành xử bằng Lý Công chính hầu giữ bản sắc của nhau, nhờ đó mà có hoà khí, hoà khí là nguồn sống vui chứa chan phơi phới do hậu quả của nếp sống Tình Lý hài hoà.

Tổ tiên chúng ta đã suy ra từ số độ Ngũ hành. “Tham (3) Thiên Lương (2) Địa” là tỷ lệ hoà: Tình / Lý : 3/2. con số 3, 2 là rất cơ bản, uyển chuyển, tùy theo từng người, từng sự việc, từng hoàn cảnh mà biến đổi, chứ không là con số toán học.

Theo Chất gia thì thứ tự tỷ lệ là Vài (2) Ba (3): Lý (2) Tình (3). Đó là sự khác nhau giữa Vành gia và Chất gia. Bộ số này đã được chứng minh bằng khoa học qua công trình của hai nhà bác học Trung hoa được giải Nobel là Dương chấn Ninh và Lý Chánh Đạo.

Muốn tu dưỡng Tình Lý thì phải Quy tâm tiếp cận với nguồn Tâm linh là nguồn Sống (Tình bao la) và nguồn Sáng (Lý công chính). Khi sống ở đời phải đem nguồn Sáng (luồng tâm) thủ đắc ra soi thể sự để phát triển lý trí cho viên mãn để sống sao cho Tình Lý hoà hai.

Trong mỗi con người muốn cho Thân an Tâm lạc nghĩa Là con người được thăng bằng, thì phải sống theo tỷ lệ uyển chuyển theo Tình 3, Lý 2.

Khi hai người muốn cư xử với nhau cho thoả mãn cả hai bên, tuy không có đại lượng nào mà đo lường được, nhưng ước chừng sao cho Tình phải nhiều hơn Lý để có khả năng Bao dung mới mong thông cảm với nhau mà hoà được, cái khó nhất là làm sao sống cho trọn Tình vẹn Lý, phải có Tâm tình cao cả và phải có nhạy cảm (nghệ thuật) mới đạt được, vì Hoà là nguồn hạnh phúc của con người cũng góp phần vào tiết nhịp hòa của Vũ trụ.

Nói tóm lại trong cách hành xử hàng ngày con người phải biết Kính trọng, Yêu thương, Bao dung và ăn ở tương đối Công bằng với nhau mới êm xuôi được. Một điều quan trọng khác là hai bên phải vui lòng sống hai chiều có Đi có Lại: “Phải Người phải Ta” với nhau mới đạt, nếu một trong hai cứ sống một chiều thì cứ bất hòa, cái khó nhất là ở chỗ đó, do đó mà chính quyền độc tài để buộc phải theo họ!

Cái khó nữa là ai ai cũng phải trau dồi Tình Lý và khi hành xử với nhau phải dựa trên tiêu chuẩn công bằng, tuy là thứ công bằng tương đối, miễn là” một vừa hai phải “ là được. Chứ cứ theo lối sống Duy Lý: “con Người cứ chẻ sợi tóc làm tư dùng làm lạt buộc, đếm từng hạt gạo để thổi cơm, thì sẽ dẫn tới tình trạng người ăn thịt người “!(Lão Tử?)

Trong Gia đình và xã hội, cách hành xử với nhau cũng không khác, nhưng phức tạp hơn nhiều, vì bá nhân bá tính, mức độ Tình Lý trao đổi với nhau cũng khác nhau, nên rất uyển chuyển nếu không Lưu tâm và Chia sẻ với nhau cho thích hợp thì không thể đạt tới mối Hoà. Mối Hoà là thân được cho mọi rối loạn xã hội, vì thế mà Tổ tiên chúng ta đã tôn Âm Dương hoà lên “Đại Đạo Âm Dương hoà “(đừng làm với Hán Nho)

Trong mỗi cá nhân là Hòa giữa Tình và Lý.

Trong Gia đình và xã hội thì cách hành xử Tình Lý một cách rộng rãi và phức tạp hơn. Cách hành xử này phải Tự khởi, muốn vậy phải Tu thân, chứ luật pháp chỉ là hàng rào cản bên ngoài, khó mà chu toàn được.

Trong Triết học thì phải hòa được giữa Triệt Thượng và Triệt Hạ để đạt Minh triết
Trên cấp siêu hình là hoà giữa Vô vi và Hữu vi mà An vi (Kim Định)

Cảnh Vũ trụ hoà hay Tiết nhịp hòa của Vũ trụ (cosmic rhythm). đã được Tổ tiên Việt trình bày bằng những diễn đề trên mặt trống Đồng Đông Sơn, Ngọc Lũ.

Khôn nổi vì bị nô lệ, nhân dân chúng ta bị giam hãm triền miên trong nghèo đói, nên để viên ngọc quý Long Toại “ Thuận Vợ thuận Chồng “ của Tổ tiên xưa cứ bị chôn vùi mãi dưới đất sâu, nên Bể Đông chắc khó còn, mà cũng chẳng đủ Nội lực để mà tát cạn !

7.- Nền Văn hoá Hợp Nội Ngoại chi đạo

Nền tảng của Văn hoá về phía Chát gia thì có cặp đối cực Tiên Rỗng, về Văn gia thì có cặp Âm Dương, được xuất phát từ vật tổ kép Chim Rắn thặng hoa mà thành. Trong khi đó người Tàu chỉ có một vật biểu là Rỗng mãi tới đời Hán mới nhận vào, do “ Độc Dương bất thành “, mà lại cường dương nên chuộng bạo lực gây chiến tranh mà bành trướng. Khi “ Tiên Rỗng gặp nhau trên cánh Đồng Tương” trở nên “ thuận Vợ thuận Chồng “ để sống Hoà với nhau. “ Âm dương tương thời “ để đạt thể Quân bình động nên vừa Tiến bộ vừa Hoà, nên được tôn xưng “Đại Đạo Âm Dương hoà “ . Đây là Lý Thái cực, Lý của Nhất lý thông, vạn lý minh “.

Cái Nhất lý hay nét Lưỡng nhất này xuyên suốt nền Văn hoá hay mạch sống Việt.

Trong nét Lưỡng nhất có một bên là Nội, bên kia là Ngoại.

Trong Ngũ hành thì Nội là Trung cung hành Thổ, mà Ngoại là 4 hành kết thành hai cặp đối cực : Thủy / Hỏa; Mộc / Kim. Đây là nguồn sinh sinh hoá hóa của Vũ trụ hay Tạo hoá lư.

Trong Lạc thư thì có Số Lẻ và Chẵn đan kết với nhau theo 4 hướng và 4 phương, xoay theo chiều Tả nhậm (Văn) và Hữu nhậm (Vạn) mà kết thành vạn vật.

Trong Vũ trụ thì có Không - Thời gian- Liên (Time – Space – continuum) mà kết thành vạn vật. (Einstein)

Trong vũ trụ thì Big bang tạo ra sức Ly tâm (Tán) và Năng lượng tối là nguồn của sức Quy tâm (Tu) giữ cho Vũ trụ cân bằng không bị nổ tung.

Trong Không gian thì các thiên thể nhờ sức Ly tâm và Quy Tâm cân bằng mà di chuyển theo hướng vô cùng vô tận.

Trong đời sống con Người thì Tình Lý không thể tách rời như Sóng và Hạt của ánh sáng , trong đời sống Nhân loại thì Tâm linh và Khoa học phải cân bằng để kết thành một (theo Holo movement?)

Trong Xã hội thì Bản chất và Hiện tượng không thể tách rời.

Trong Đại số thì có cặp đối cực số Âm và số Dương, khi hai số biến đổi được liên kết với nhau tạo nên đồ thị biểu diễn sự biến hoá của những hiện tượng muốn tìm hiểu, khi hai số Âm Dương bằng nhau thì hết biến hoá , vì đã ở thể cân bằng bền.

Trong Điện học thì có ion - và ion + di chuyển ngược chiều giao thoa với nhau tạo nên dòng điện.

Trong Từ học thì cực Bắc và cực Nam phát sinh từ lực giao thoa tạo nên Từ phổ.

Trong Âm học các nốt cao nốt thấp tạo nên âm hưởng, Các âm có tần số thích hợp tạo nên cộng hưởng (résonance).

Trong Hóa học thì có Base và Acide tạo nên phản ứng trung tính.

Trong toán học thì có Vi phân và Tích phân. Vi phân thuộc lãnh vực Phân tích còn Tích phân thì Tổng hợp cả hai đều là Toán học.

Trong lãnh vực khoa học Tự nhiên và Nhân văn ta đều thấy cả hai mặt Nội Ngoại hay các cặp đối cực đều đan kết với nhau làm một. (hologram)

Trong Lịch sử thì Huyền sử và Lịch sử như Hình với bóng. Huyền sử là mạch sống của dân tộc, Lịch sử là sự thể hiện sức sống ra ngoài xã hội của một Dân tộc, cứ nhìn vào cuộc phé hưng của

lịch sử thì ta nhận ra Nội lực của Dân tộc ra sao, từ đó nhận ra Nguyên khí của Quốc gia nơi các nhà Tri thức thế nào. Tri thức sa đoạ là vì đời sống Tình Lý mất cân bằng chỉ ôm vào Duy sử, căn do là Duy Lý, mà quên Tình người..

Ngày nay đất nước ở trong cảnh nhiễu nhương mà các nhà làm Văn hoá thì chỉ mê mãi tìm tòi Văn hoá ở Văn học và “ nghệ thuật vị nghệ thuật ” mà quên triết Nhân sinh, mà nghệ thuật cũng bao hàm cả “ nghệ thuật vị Nhân sinh và nghệ thuật vị Nghệ thuật ”.

Các nhà làm Chính trị thì loay hoay ở lãnh vực Hiện tượng xã hội, cứ chạy quanh sự rối loạn mà hò hét mà sửa, nhưng càng sửa lại càng sai hơn vì hiện tượng sau lại tinh vi hơn hiện tượng trước, mà không nhận ra Hiện tượng sai là do bản chất con người và Cơ chế xã hội đi trật đường rây. Mọi sự Bất công xã hội là do con người Bất nhân làm ra. Vậy trước tiên là phải sửa con Người (Nhân), và sửa lại tinh thần Công dân (Dân). Sửa Nhân để cho có Tình, Sửa Dân để ăn ở với nhau theo lẽ công bằng, đừng có cướp bóc giết hại nhau, thì tất nhiên con người sẽ thân an tâm lạc, gia đình trở thành Tổ ấm, xã hội sẽ yên vui.

Các nhà làm chính trị, các nhà cầm quyền cũng như các cơ chế xã hội phải nhằm tới hai mục đích:

Một là Xã hội phải tạo ra phương tiện và cơ hội cho mọi người dân tự do phát triển toàn diện để nâng cao tư cách và khả năng để xây nhà và dựng nước hữu hiệu.

Hai là phải có Cơ chế xã hội duy trì được công bằng xã hội tương đối để mọi người sống hoà với nhau giúp nhau ăn nên làm ra và biết quan tâm và chia sẻ với nhau tương đối công bằng thì mới mong có cuộc sống yên ổn. Những chế độ nào không nhận ra công bằng xã hội tương đối là do đâu, và nền tảng Xã hội là những gì để có Quốc kế Dân sinh thích hợp, mà làm càn thì chỉ đem lại khổ đau cho con người, rối loạn cho xã hội!

Là nền Văn hoá có tính chất Nội khởi, nên điều quan trọng là mọi người phải bắt đầu tự mình trước, lo sao cho có Tình Thâm để ăn ở với nhau cho “ Phải Người phải Ta “ và đừng quên lối sống “ Dĩ Hoà vi quý “. Đây là cái Hoà của con người có Dũng lực biết tự chế để theo lẽ Phải, chứ không là cái hòa của kẻ khiếp nhược. Đừng có quên chính mình là con người bất toàn trước, nên nhớ đừng quá khắt khe với sự bất toàn của người khác.

8.- Nền Văn hoá Thể Đạo (Đạo Đời làm Một)

Qua Lộ đồ, Tu, Tề, Trị, Bình

Tổ tiên xưa đã bảo “ Đạo Bất viễn nhân; Đạo không xa con người “. Đạo đây không phải là Tôn giáo mà là Nhân Đạo của Nho, cũng là Thiên Địa Đạo hay Thiên lý, cũng là Dịch lý. Tổ tiên xưa còn cho “ Đạo xa con người chỉ là vọng tưởng “, do đó mà có lộ đồ đem Đạo vào Đời.

Trong các cơ chế xã hội thì:

Kinh tế thì phải điều hoà được cặp đối cực **Công hữu** và **Tư hữu**

Giáo dục thì phải điều hoà được cặp đối cực **Thành Nhân** và **Thành Thân**

Chính trị thì phải điều hoà được giữa **Nhân dân** và **Chính quyền** qua việc thi hành **Nhân quyền** và **Dân quyền** hợp lý.

Xã hội thì phải điều hoà được mức **Giàu Nghèo** để cho không quá cách biệt.

...

Tất cả những yếu tố đó đã có sẵn trong nền Văn hoá Thái hoà của Dân tộc, mà nền tảng của Văn hoá là các “ cặp đối cực giao thoa ”, hay “ Âm Dương hoà ” hay “ thuận Vợ thuận Chồng ”, “ **Âm Dương hoà** ” là nền tảng của Dịch lý, mà Dịch : Nghịch số chi lý, đó là Lý Thái cực. Nét Lương nhất là sợi chỉ hồng xuyên suốt nền Văn hoá Việt hay là nét Nhất quán của nền Văn hoá.

9.- Sinh hoạt Quốc gia trong Cộng đồng Nhân loại

Ngày nay là giai đoạn toàn cầu hóa, Tây phương đã có Thị trường chung để “ phú chi “ nghĩa là để giúp các nước “ ăn nên làm ra “ để có Thực trước đã, nhưng “ có Thực để vực Đạo làm Người ”. Đạo lý này giúp con người biết yêu thương và hành xử tương đối công bằng với nhau để hoà với nhau mà mưu hạnh phúc chung. Mục đích là lấy Hạ tầng cơ sở để xây dựng Thượng tầng kiến trúc, nói theo kiểu xưa là, có “ phú chi “ mới có điều kiện để “ giáo chi “, vì con người không được giáo dục theo Nhân đạo thì trở nên Vô đạo, nghĩa là con người sẽ trở nên Vô cảm, đánh mất tinh thần Liên đới trách nhiệm, ăn ở bất công với nhau gây khổ đau cho nhau, làm rối loạn xã hội.

Theo lối của Tổ tiên xưa, Giáo dục có hai mục tiêu: Một là **Thành Nhân**, nghĩa là phải giúp nhau trau dồi Nhân đạo để có **Tư cách**, biết lấy Tình người đối xử với con Người theo lẽ công bằng. Hai là **thành Thân** nghĩa là có **khả năng** “ Ăn nên làm ra “. Trong cách Xử thế (Không phải Xuất thế hay Nhập thế) con người có kết hợp được hai nếp sinh hoạt như thế thì mới sống hoà với nhau được, vì Hoà là nguồn của hạnh phúc.

Trên bình diện Thế giới cũng không khác, khi đã có Thị trường chung (trong lãnh vực Thành Thân) thì phải có Đạo trường chung (Thành Nhân). Do đó phải có sự điều hoà giữa Đạo trường chung và Thị trường chung để duy trì Hòa Bình mà sống với nhau, để không đấu đá nhau, đem bao nhiêu xương máu của Nhân loại một mặt đem thành quả của mồ hôi, máu và nước mắt đổ xuống biển mặt khác cứ hô hoán kiến tạo Hòa bình!

Đường lối của Tây Âu nhất là Hoa kỳ ngoài Thị trường chung còn có Đạo trường chung, đại diện cho Đạo trường Chung là Tổ chức Liên hiệp quốc, Họ lấy Nhân quyền, Tự do, Dân chủ làm tiêu chuẩn sống chung để các nước cùng nhau làm ăn kiếm lời để phục vụ tốt cho nhân dân mình. Hiện một số nước chưa đồng thuận với nhau về Nhân quyền, cho rằng Nhân quyền lệ thuộc vào hoàn cảnh từng nước. Thực ra đó là lối nguy hiểm của chế độ độc tài, có mục đích hạn chế quyền Tự do của Người Dân cho dễ cai trị theo mục tiêu độc trị của mình. Cha ông chúng ta đã có sự phân biệt rõ ràng trong hai chữ Nhân Dân.

Là Nhân thì phải có **Nhân quyền**, Nhân quyền là phổ biến cho cả Nhân loại, đây là điểm hội tụ của Nhân loại nơi Tiềm thức cộng thông, nên Nhân quyền là phổ biến không lệ thuộc vào Thời gian và Không gian, Nhân quyền phải bao hàm quyền Tự do lựa chọn cá nhân, vì có Tự do mới giúp phát triển toàn diện về Tư cách và khả năng của mỗi cá nhân.

Từ đó mới cần có tự do Tôn giáo, tự do Văn hoá, Tự do ngôn luận, hội họp, di chuyển . .

Là Dân thì phải có **Dân quyền**, Dân quyền lệ thuộc vào Không gian, vào hoàn cảnh Địa phương. Dân quyền đòi hỏi nhà cầm quyền phải cung cấp cho công dân cơ hội và phương tiện để phát triển toàn diện con Người, nhà cầm quyền buộc công dân phải đóng góp công sức vào công việc Dựng nước và Giữ nước trong đó có hai nhiệm vụ quan trọng, đó là trách nhiệm phải đóng thuế để Dựng nước và trách nhiệm thi hành nghĩa vụ quân dịch để Giữ nước.

Đường lối trên Hoa Kỳ gọi là “ Trật tự mới Thế giới “, xem ra cũng giống lối “ Tòng cách “ của Nho giáo, nghĩa là nương theo nhau mà làm ăn không kẻ bạn thù, giúp nhau ra khỏi cảnh nghèo đói và ngu dốt, rồi lấy đạo lý làm người để thay đổi nhau mà sống chung Hoà bình. Một xã hội không biết tôn trọng công lý, nghĩa là không bình đẳng trong cơ hội và không công bằng trong mọi phương diện thì không có Hoà bình. Nhưng cần lưu ý, sống trong thế giới hiện tượng này, chỉ có chân lý tương đối, đừng đem tư tưởng tuyệt đối, cực đoan, khắt khe mà đối xử với nhau làm mất Tình người, khi hết Tình thì con Người không còn là Người nữa! Do đó mà cha ông chúng ta cứ sống theo lối “ một vừa hai phải ”, “ chín bỏ làm mười, “ Dĩ hoà vi quý “. Đó là thể hiện Tấm lòng Bao dung, xem ra về phương diện làm Người, dân quê chẳng quê mùa chút nào cả ! Nhưng cũng phải coi chừng, nếu Tình quá lại hóa ra Thiên vị cũng gây ra bất hòa nên phải xử sao cho Tình Lý cân xứng mới được.

Một điều mà chúng ta phải đặc biệt phải quan tâm là xưa nay người ta thường xài vô vàn thứ Nhân danh để lừa đảo nhau, nên cần phải xem Lời nói và Việc làm của họ có đi đôi với nhau hay không mới tin được.

10.- Việt Nho là một triết lý Nhân sinh

Chúng ta có thể hỏi tại sao Việt Nho là một nền Văn hoá lại còn là một triết lý Nhân sinh?

Thưa: Vì nền Văn hoá đó được đặt nền tảng trên Triết, mà Triết đó lại được đặt nền trên Bản năng sinh tồn của con Người, Bản năng này còn được gọi là Thiên tính hay Thiên Bản. Nho chỉ phát biểu vắn vắn có 3 chữ: “ **Thực, Sắc, Diện**: Thiên Tính đã : cái Ăn, Tính Dục và Thể diện là Thiên Bản. Mao Trạch Động đã muốn tẩy xoá cái Thiên bản này nhưng đành phải bó tay !

Chúng ta hãy bàn về ba chữ Thực, Sắc, Diện:

a.- Thực

Thực là cái Ăn, cái uống cùng những tiện nghi sống hàng ngày. Không ăn uống là hết chuyện bàn rồi, không ai muốn sống mà chống lại được, đó là Thiên tính. Nên việc ăn uống để sinh tồn và phát triển là nhu yếu thâm sâu cũng là **Chân Lý đầu tiên** của loài Người. Ăn cũng không chỉ để mà sống , mà Ăn là “ Có Thực mới vực được Đạo “. Vực Đạo đây là lối sống làm Người với nhau. Ăn phải **Ngon** và **Lành**, cặp đối cực Ngon Lành phải hài hoà mới được “ mạnh Hồn khỏe Xác “, tỷ lệ Ngon Lành cũng tùy người tùy tuổi mà đổi thay cho hợp. Món ăn không những phải gia vị cho Ngon mà còn phải trình bày cổ mâm cho Đẹp nữa thì sự tiêu hoá được tốt hơn. Do đó việc Ăn cũng giúp cho khiếu thẩm mỹ tăng tiến hàng ngày. **Chân lý thứ hai là Mỹ**.

Khi ăn thì mọi người trong gia đình quây quần với nhau, các món ăn để chung, mọi người tự gấp lấy phần mình mà ăn, Cha mẹ phải hướng dẫn cho con biết lưu tâm và Chia sẻ từng món ăn với nhau, ở đây việc “ Kính già Yêu trẻ “ cũng được ưu tiên. Cha ông đã căn dặn “Ăn xem nòi ngòi xem hướng “ để lưu ý về cách sống biết chia sẻ với nhau theo Tình người . Đó là cách huấn luyện hướng Thiện hàng ngày. **Thiện là Chân lý thứ ba**.

Vậy trong cái Ăn có cái Đạo bao hàm cả ba thứ: Chân, Thiện, Mỹ “

Chân lý rất đơn giản và rất gần con Người.

b.- Sắc

Sắc là sắc dục, là Tính dục, nhờ thoả mãn Tính dục mà cả Thể xác lẫn Tâm hồn Vợ chồng được kết hợp làm một, nhất là tiếp tục công việc sinh sinh hoá trong Vũ trụ. Muốn gia đình trở thành Tổ ấm nghĩa là được hạnh phúc thì phải nhờ đến hoà khí, muốn sống hoà với nhau thì Vợ Chồng phải Kính trọng yêu thương và ăn ở công bằng với nhau. Không sống với nhau như thể thì gia

đình thành Tổ nóng hay Tổ lạnh, đó là Hỏa ngục trần gian. Điều quan trọng nhất là Gia đình là Lò luyện Tinh Lý cho con cái. Người ta ví Tinh của người Mẹ như ánh Trăng, khi thì mờ ảo như ánh trăng non, khi thì vằng vặc như ánh trăng rằm mùa Thu, nên “ Lòng Mẹ bao la như Biển Thái Bình dạt dào, Tinh Mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào . . . (Nhạc sĩ Y Vân) “. Còn Lý người Cha tựa ánh mặt Trời, khi thì rực rỡ như ánh nắng ban mai, khi thì gay gắt như ánh nắng xế chiều mùa Hè. Được sống trong môi trường Tinh Lý như vậy suốt gần hai mươi năm, thì cái mầm Trai hùng Gái đảm sẽ đâm chồi và phát triển. Vì vậy cho nên bất cứ chủ trương nào đoàn ngũ hoá các thành phần trong gia đình cũng như cướp quyền giáo dục con cái ra khỏi tay Cha Mẹ là chống lại Thiên lý và con Người.. Đặc biệt việc kết đôi Vợ chồng để “ nôi nào úp vung nấy “ là sứ mạng của Tạo hoá con, việc tham gia vào nguồn sinh sinh hoá hóa của Vũ trụ là việc vô cùng quan trọng.

c.- Điện

Do” căn cơ hợp Nội Ngoại chi Đạo “, con Người có phần Nội là Thể, Ngoại là Điện, bộ mặt . Cái thể, cái bản chất có nhân từ thì bộ mặt mới toát ra vẻ hiền lành dịu dàng, còn cái thể độc ác thì cái mặt luôn luôn đàng đàng sát khí, buộc luôn luôn phải kiên định lập trường giữ lấy sát khí. Theo Nho thì: “ **Tính tương cận, tập tương viễn** “. Khi mới sinh ra, con trẻ còn ngây thơ trong trắng, nên con người rất dễ gần gũi nhau, đến khi phải sống ở những môi trường khác nhau, có những tập quán khác nhau, cách sống khác nhau mà quên mất Tiềm thức cộng thông nơi Nhân tính, con Người dễ xa nhau.

Do đó con người phải tu thân, xoá đi màn vô minh, nhất là Tham, Sân, Si để tiếp cận với nguồn Tâm linh là nguồn Sáng và nguồn Sóng. Ta có thể liên hệ nguồn Sóng là Lòng Nhân ái, Bác ái, Từ bi, còn nguồn Sáng là Lý công chính, là Công lý, là Trí huệ. Đó là Nhân phẩm, Nhân Tính được bẩm thụ từ Trời.

Nhìn vào cái Điện thì nhận ra cái Thể của con Người, thiếu cái Thể nhân hậu thì con người mất hết phẩm giá, khi con người mất Nhân tính, thì có thể sống với nhau như sài lang.

Qua ba Thiên Tính trên, chúng ta thấy cả ba đều là nhu yếu thâm sâu của con Người.

Thực là cái ăn, là nhu yếu đầu tiên, muốn có ăn thì con người Nhân chủ phải tự tay mình dùng công sức của tay chân và mồ hôi mình sản xuất lấy, thành quả đó gọi là Tư hữu, không ai có thể lấy lý do gì mà tước đoạt, mà mình cũng chẳng ăn cướp của ai dưới bất cứ hình thức bất công nào, đó là lối sống Gian thực trong nếp sống Nông nghiệp.

Quyền Tư hữu là nền tảng đầu tiên của mỗi người trong chế độ Dân chủ.

Sắc là nhu yếu của Gia đình, là Tổ ấm, Gia đình là Lò đào luyện con người Nhân chủ hay Trai hùng Gái đảm, nên Gia đình là nền tảng của xã hội. Nôi nào thì úp vung nấy, một vung úp lấy nhiều nôi hay ngược lại đều trái với Thiên lý

Xã hội nào mà xâm phạm đời sống Gia đình về phương diện sinh hoạt đời sống vật chất cũng như Tinh thần của Gia đình, cũng như việc giáo dục con cái, đều là phá nền tảng Xã hội.

Điện là Thể Điện. Muốn có cái Điện tử tế thì phải tu cho cái Thể tốt lành. Vì vậy nên cần phải có Tự do Tôn giáo, Tự do Văn hoá và Tự do Tư tưởng, Tự do Ngôn luận. . . để con người có cơ hội và phương tiện trau dồi Tư cách làm người, những thứ đó gọi là Tự do để sử dụng Nhân quyền, vì Nhân quyền giúp mọi người phát triển toàn diện, nên trong chế độ Dân chủ Nhân quyền phải được phổ biến, Nhân quyền cũng phải được phổ biến cho cả Nhân loại, chính chữ Nhân đã nói lên điều ấy.

Ngày nay chúng ta chê Tổ tiên là quê mùa lạc hậu, mà bỏ quên những nền tảng Dân chủ mà Tổ tiên Chúng ta đã kết tinh được từ hàng mấy chục ngàn năm. Có Ăn tức là có quyền Tự hữu, nhờ đó mới có nền tảng Tự do về Vật chất, có Tự do Tinh thần nên Nhân quyền mới được tôn trọng để xây nên con người Nhân chủ, có là Nhân chủ mới Xây dựng được Chế độ Dân chủ chân chính, để mưu phúc lợi cho toàn dân..

Khi triết Hạ hay “ Đạp Đất “ thì chúng ta nhận ra cái Ăn, Cái Tính Dục, cái Gia đình, cái xã hội là nền tảng dung dưỡng con Người, hay Hạ tầng cơ sở.

Khi triết Thượng hay “ Đội Trời “ thì chúng ta nhận ra Tự do, Nhân quyền là Thượng tầng kiến trúc, giúp con người thăng hoa mà đạt vị thế Nhân chủ.

Khi Thượng Hạ giao hoà, thì khi “Ồ Đời “ nhờ Dũng lực mà con người Nhân chủ biết sống tự chế mà hoà với nhau, cũng nhờ vậy mà mọi Người được hạnh phúc do Thân an Tâm lạc, Gia đình thành Tổ ấm và Xã hội an vui.

Tinh thần “ Triệt “ của triết Việt Nho là ở chỗ đó.

Xem vậy Chân lý rất đơn giản và rất gần với con Người, thế mà chúng ta cứ loay hoay tìm ở chốn Xa vời bên trời Tây giá lạnh, hay trên phương Bắc màu nước đen ngòm (theo màu của hành Thủy trong Ngũ hành, chỉ số Văn hoá Tây Bắc: 4-1), nhưng khôn thay người ta chỉ thấy được cái Bóng mà đâu thấy được cái Hình Dân chủ hay là chỉ thấy Hiện tượng mà chưa thấy được Bản chất Dân chủ!

Từ đó chúng ta nhận ra việc làm Văn hoá thiếu triết lý Nhân sinh chỉ là công việc ngao du trên Ngọn cây, trên tầng Mây Gió cho vui.

Tóm lại với những đặc điểm trên, chúng ta đã có lớp người Nhân chủ mà Cha ông chúng ta gọi là Trai hùng Gái đảm, họ có khả năng làm chủ Vận hệ mình, Gia đình mình và Đất nước mình. Họ lại có một chủ đạo Hoà sống với nhau, kèm theo một lộ đồ đem Đạo lý vào Đời, những thứ đó là nền tảng của Chế độ Dân chủ hiện nay. Các nhà làm chính trị phải có Chiến lược và chiến thuật Cứu nước và Dựng nước thích hợp mới mong đem lại phúc lợi cho toàn dân, xin đừng có làm càn, người dân Việt không thể chịu đựng khổ đau hơn nữa do các thứ Nhân danh gây nên!

E.-Phá vỡ bế tắc Quốc nạn Phân hoá bằng Tinh thần Hoà của Văn hoá Dân tộc

Không ai có thể chối cãi được là chúng ta đang mắc nạn khủng hoảng về văn hoá, do mất Ý thức về con Người và Nguồn gốc Dân tộc, Nan đề đầu tiên là con Người, con Người Nhân chủ hay Trai hùng Gái đảm, tức là những con Người có Tư cách và khả năng làm Chủ Vận hệ mình Gia đình mình và Đất nước mình. Còn Gốc Dân tộc là Tinh thần đoàn kết đã được tóm gọn vào hai chữ Đồng bào không những trong lớp Văn gia, mà ngay cả trong tầng lớp Chát gia hay người Bình dân mà ai cũng biết:

Lá Lành đùm lá Rách

Chị ngã, Em nâng,

Tay đứt Ruột xốt

Máu chảy Ruột mềm

Khôn ngoan đối đáp người ngoài
Gà cùng một Mẹ chó hoài đá nhau !

...

Đó là tinh thần Trách nhiệm Liên đới vì Yêu thương và Bao dung không loại trừ nhau.

Còn cách ăn ở công bằng, sống hoà và đoàn kết với nhau thì ta có thể tìm thấy tràn đầy qua Ca dao Tục ngữ nơi cửa miệng của mọi người thôn quê :

Phải Người phải Ta
Có Đi có Lại cho Toại lòng nhau.
Bánh Ú **ném Đi**, bánh Dì **ném Lại** (chứ không phải bánh quy)
Cục Đát ném Đi, **hòn Chì** ném lại

Ở cho Phải phải Phân phân,
Cây Đa cây Thân, **Thân** cây cây Đa.

*Đây là lối hành xử Công bằng nhờ tinh thần liên đới của Đồng bào yêu thương nhau!
Đây cũng là những chi tiết tương tự như tinh thần “ Công Lý và Hoà Bình “ của Cộng đồng Vatican II của Giáo hội Công giáo.*

Thử xem trên thế giới có nền Văn hoá nào được thống nhất tài tình như thế không ? Tự do cũng có Nhân quyền, Dân quyền tràn đầy, đó là nền tảng vững chắc cho chế độ Dân chủ, thử Liên hệ với Bản Tuyên ngôn Quốc tế nhân quyền, để xem Văn hoá chúng ta có sót thứ nào không, do thói ham thanh chuộng lạ làm cho chúng ta bỏ mất viên Ngọc quý đó: Ngọc Long Toại.

Tóm lại đó là nếp sống Hoà của cả Dân tộc, một bên là tầng lớp Bình dân, tức là Chắt gia, còn nếp sống Hoà bên kia thuộc Văn gia, thì chúng tôi đã trình bày qua những nét đặc trưng của Việt Nho ở trên. Khi hai dòng kết hợp được làm một mà hành động thì chúng ta triển khai được Nội lực Dân tộc. Đó là vấn đề hệ trọng hàng đầu.

Vì khinh khi nhà quê mà chúng ta đã bỏ quên mất tinh hoa của Dân tộc, những thứ này rất gần với mọi người chúng ta, lại rất thiết thân với đời sống chúng ta, những điều tâm thường này ai mà chẳng biết chẳng hiểu nhưng vì khinh thường chẳng ai lưu tâm làm nên mắc đại nạn.

G.- Chuyển hướng qua Xây dựng

Vào năm 1956, trong Phong trào Nhân văn Giai phẩm, các Văn Nghệ sĩ đã ví chế độ CSVN đã đen như lọ nồi rồi không có gì để tô đen hơn nữa. Đến nay, Hồ Chí Minh hay Hồ Tập Chương tuy mức độ tội ác có khác nhau, nhưng đã rõ nguyên hình là “ Tội Đồ Dân tộc Việt Nam “. Đảng CSVN có bản chất Tham lam độc ác và ngu dốt, đã Giết và Cướp Đồng bào và âm thầm Bán nước gần thế kỷ nay, tội ác của CSVN đã tràn đầy trên các trang mạng, chúng ta không nên dành quá nhiều thời gian để kể tội chúng nữa, đảng CSVN đang đào mồ tự chôn, các phe phái đang tàn sát nhau, chế độ CSVN đã như ngôi nhà mục nát, chỉ cần chúng ta đoàn kết với nhau, ra tay xô một cái là sụp đổ cả mảng. Việc cấp thiết là chúng ta phải đặt nặng vấn đề xây dựng chế độ Dân chủ sắp tới. Nào là Nhân sự, nào việc đoàn kết Dân tộc, nào là Quốc kế Dân sinh, nào là Hiến pháp Dân chủ. . . , những công trình này còn khó khăn hơn việc loại trừ đảng CSVN ra khỏi cộng đồng Dân tộc. Những rắc rối trong phong trào xây dựng Dân chủ ở Bắc Phi và Trung Đông, cho chúng ta thấy vì thiếu sự chuẩn bị cần thiết, nên đến khi chế độ tham tàn sụp đổ, mà nhu cầu xây dựng không sẵn sàng thay thế vào tất bị khủng hoảng.

H.- Vấn đề Lãnh đạo và Đoàn kết Dân tộc

Trong mọi vấn đề xây dựng thì vấn đề lãnh đạo được đặt lên hàng đầu, người lãnh đạo như máy đầu tàu, còn quần chúng như các toa tàu, đầu tàu có khởi động và đủ sức (Nội lực) mạnh thì giúp đoàn tàu mới chuyển bánh được. Chúng ta đã biết muốn cướp chính quyền thì đảng CSVN phải tiêu diệt những thành phần lãnh đạo Quốc gia, khởi đầu chúng hãm hại cụ Phan Bội Châu, Cụ là nhà cách mạng đầu đàn rất có uy tín, rất cản trở cho con đường cướp chính quyền của CSVN, sau đó CSVN tiếp tục tiêu diệt những thành phần cách mạng Quốc gia, những thành phần trí thức, những thành phần tinh hoa trong Nông nghiệp Công thương nghiệp, những Quân, Cán, Chính miền Nam Việt Nam, Chúng đã gây ra hai cuộc chiến tranh để tiêu diệt thành phần thanh niên, Đến nay chúng ta mới phát giác ra CSVN đã làm nô lệ cho Tàu cộng từ thuở ban đầu, nên chúng thực hiện âm mưu của Tàu tiêu diệt cho hết thành phần tinh hoa của Việt Nam, phá cho nát hết Thượng tầng kiên trúc và Hạ tầng cơ sở Việt Nam, nay Tàu Cộng lại càng thâm hiểm hơn, chúng tiến hành việc diệt chủng Dân tộc VN bằng thực phẩm tẩm chất độc, cùng phá hoại các môi trường sống của Việt Nam.

Do đó ngày nay chúng ta mới gặp phải khủng hoảng lãnh đạo theo kiểu “ Anh hùng tạo thời thế”.

Nhưng ngày nay là chế độ Dân chủ, nếu gặp phải ngăn trở trên thì chúng ta phải làm cách mạng Dân chủ theo lối “ **Thời thế tạo anh hùng** “. Điều quan trọng mà chúng ta nên biết trong mỗi con Người đều có Lương tâm là Thiên bẩm, nếu Lương tâm chưa bị Tham, Sân, Si che lấp Tâm Trí thì con người vẫn sáng suốt hơn những người tuy có học hành cao, nhưng Tâm Trí đã bị màn vô minh che phủ, để trở nên Vô cảm và thiếu Tinh thần Trách nhiệm Liên đới. Cứ nhìn vào các thanh niên Yêu nước hiện nay, tuổi đời còn non, kinh nghiệm đời chưa có bao nhiêu, nhưng đã thể hiện tinh thần Nam Hào Nữ Kiệt.

Nếu họ được trang bị bằng hành trang “ **Chí Nhân và Đại Nghĩa** “ để dẹp tan lũ Thù trong Giặc ngoài ” **Tham Tàn và Cường bạo**” để thực hiện **Chính Nghĩa quốc gia** tức là thực hiện một chế độ

thực sự biết duy trì Công bằng Xã hội “ thì mới mưu được Phúc lợi cho toàn dân. Ngoài nhiệm vụ khó khăn và cao quý này, họ còn phải ngăn chặn tất cả mọi thứ Nhân danh về Tôn giáo chật hẹp “ **Lấy Đạo tạo Đời** “, những đảng phái Nhân danh Dân chủ chỉ để chiếm ghế, những Phe nhóm khôn vặt quấy phá con đường xây dựng Dân chủ. Có vậy thì cuộc cách mạng Dân chủ chân chính mới thành công.

Đặng Chí Hùng đã viết Bài về Tổ chức các Nhóm, Tinh thần và kỹ năng sinh hoạt các Nhóm. . đây là đường lối sinh hoạt và huấn luyện nhóm viên rất thiết thực, theo lối “ **Learning by Doing** ”, họ phải trực diện với khó khăn trong công việc hàng ngày để trưởng thành, Ai có sáng kiến và biết cách quyền biến trong công việc thì người đó được mời lên vị trí lãnh đạo cho đến lúc không thuận lợi thì lại giao cho kẻ khác. Nếu có được một think tank giúp đỡ để khỏi sa vào lối làm thì chắc chắn đạt được nhiều kết quả. Đây là đường lối hoạt động theo Tinh thần Dân chủ.

Trong ngày Đại hội giới trẻ Công giáo ở Rio vừa qua, Đức Giáo Hoàng Francis có nói: “ **Thế hệ trẻ là ngưỡng cửa mà tương lai thế giới sẽ vượt qua. Trường công giáo chúng ta đã đào tạo nên tương lai đó. - Đào tạo các nhà lãnh đạo tương lai trong giáo hội chúng ta- cũng như các lãnh tụ tương lai trong xã hội và Văn hoá chúng ta - . (As our Holy Father Pope Francis said this summer at World Youth day: “ Young people are the window through which the future enters the world. Our Catholic schools are shaping this future. Forming our future leaders in our society and culture.)**

Đức Tổng Giám mục José H. Gomez, đã viết trong thư Mục vụ của Giáo phận Los Angeles: " Văn hoá chúng ta đang chiến đấu để tìm ra giá trị đích thực cho cuộc đời. Hạnh phúc là gì và Thành công là gì? Chúng ta nên tôn trọng những gì? Chúng ta đánh giá những thứ đó bằng cách nào và làm sao

để hoàn thành chúng? . Có vô vàn những lời hứa hẹn hão huyền và nhiều lối đi cong queo được mời đón giới trẻ. Có nhiều rắc rối trong gia đình và xã hội cần phải xét lại, xem lại rằng chúng ta còn có ý kiến rõ ràng về những gì có ý nghĩa cho con người nữa không ? (We are struggling in our culture to find the true meaning of life. What is Happiness and what is the success? What should we value? How do we define these things and how do we achieve them.? There are so many false promises and crooked paths that are being offered to our young people. So many of the problems in our homes and in our society can be traced back to the fact that we no longer have a clear idea of what it means to be a human person)

May thay, nền văn hoá của Cha ông chúng ta đã có mẫu người Trai hùng Gái đảm (xin đừng dị ứng với danh từ CS đã lạm dụng) hay con người Nhân chủ đáp ứng cho tình trạng cần thiết hiện nay, họ biết lấy giá trị Nhân Nghĩa, hay Bác ái và Công bằng hay Bi Trí, và có đức Dũng bao dung nhau để sống hoà với mọi người mà mưu phúc lợi chung cho cả Dân tộc. Chúng ta chỉ thành công khi Gia đình chúng ta trở thành Tổ ấm , Xã hội chúng ta là nơi mọi người được sống yên vui, đó là giấc mộng mà mỗi một chúng ta phải cùng nhau gắng công thực hiện.

I.- Nhân sự, Cơ chế Xã hội và Hiến pháp

*Tuy chưa biết khi nào đảng CSVN sẽ bị loại trừ ra khỏi cộng đồng Dân tộc, (nhưng không loại trừ thành phần CS nhận ra lỗi lầm quay về với Dân tộc) mà chưa lưu tâm tới, không lẽ đợi lúc CSVN sụp đổ thì khi đó chúng ta mới sục sạo tìm người, tìm cho được người có Tư cách và Khả năng để điền thế vào cho thích hợp, đây là công việc vô cùng khó khăn và quan trọng hàng đầu. Người Việt Nam đã tỏa ra năm châu, nhân tài không thiếu nhưng còn thiếu cái Hướng chung để Đồng tâm hiệp lực với nhau mà Cứu nước và Dựng nước, việc này không chỉ ở chính sách và đường lối hành động mà căn bản ở Văn hoá là **mạch sống chung** của Dân tộc, vì khinh thường và bỏ quên cái nền tảng Văn hoá chung mà sinh ra nhiều phe nhóm , không quen chấp nhận dị biệt, đấu đá nhau cho tan nát mọi sự.*

Việc Quốc gia là việc lớn, một Dân tộc thiếu : " Chí Nhân " và "Đại Nghĩa " thì không thể hoàn thành cách mạng Dân chủ . Muốn Xây dựng chế độ Dân chủ thì phải có những người Nhân chủ cầm cân nảy mực, họ phải là những người có lòng Nhân biết kính trọng Yêu thương và bao dung đồng bào, và phải biết Tự chế để hành xử công bằng với tất cả thì mới tạo ra được mối Hòa mà lo việc chung. Không phải chỉ có một vài người có Lòng Nhân mà phải là đa số của Dân tộc kết thành " Chí Nhân ", không phải chỉ có một người biết thi hành đức Nghĩa nghĩa là lẽ sống công bằng mà cũng cần đa số trong toàn dân mới thành " Đại Nghĩa ".Tuy gặp lúc quốc biến phải quyền biến nhưng không thể làm tắt làm liêu mà nên việc. Đó Là hướng chung mà mọi người có trách nhiệm chung phải lấy làm Lòng. Đối với lớp trẻ việc trao truyền lý tưởng này cho họ rất cần thiết, họ rất nhạy bén để tiếp nhận và hăng hái thực hiện, chỉ châm cho họ một đóm lửa là Lương tâm họ bừng sáng lên!

Đặng Chí Hùng đã nêu lên ý kiến xây dựng những hạt nhân rất căn bản, khi các Nhóm trưởng thành thì khi đó mới phát động phong trào rộng khắp để giúp nhau sống theo một Hướng chung mà lo việc lớn chung. Trong bài đăng trên Dân Làm Báo có vị cho ý kiến của Phạm Chí Dũng là không đúng mà phải lối Tam cùng như CS mới được, xem ra vị này chưa thấu triệt vấn đề, chúng

ta phải học hỏi nhau cho rõ mới được, việc nào cũng có gốc ngọn thứ tự trước sau, không quá nôn nóng làm tất được.

Tuy Hiến Pháp, cách Thiết lập Tam quyền phân lập cùng Tổ chức công quyền là những vấn đề cần tới khi Chế độ CS sụp đổ, nhưng không thể không sẵn sàng để đáp ứng kịp với Tình thế. Những việc này xem ra những người Việt tại hải ngoại có thể đóng góp quan trọng. Chỉ cần người Việt hải ngoại nhận thức được rằng, sở dĩ gần 3 triệu người đã được tiếp nhận định cư đa phần tại các nước Tây phương là nhờ sự khốn khổ của đồng bào, do đó nên những người Tỵ nạn có hai quê hương: Quê Cha là nước được định cư, nên “ ăn cây nào phải rào cây ấy “, ngoài ra còn Quê Mẹ đã cứu mang mình, đã chịu khổ đau để cho mình được thoát hiểm, nên cũng có bổn phận phải tiếp cứu Đồng bào mình đang bị quốc nạn và Quốc nhục dày xéo.

Thiên nghĩ các nhà công thương hay những ai đã trở nên khá giả, có “ của ăn của để “ nên rộng lòng bớt ra một ít, tìm cách cứu giúp cho những người quá nghèo khổ, nhất là những thành phần yêu nước đang đứng mũi chịu sào chống lại lũ con đồ gian ác đang cố tâm tiêu diệt họ về mọi mặt, chúng ta phải tìm cách giúp đỡ, nuôi dưỡng họ, cung cấp phương tiện cần thiết cho họ, để họ yên tâm chịu đòn thù để lật cho được ván cờ. Vấn đề tiền bạc phải phân minh, đừng có nhân danh Từ thiện mà làm điều bất thiện, mà phá nát công cuộc chung!

Các vị chuyên về Pháp luật nên tụ họp nhau lại cùng hình thành cho được cái sườn của một Hiến pháp thích hợp cho nước nhà để khi cần, cùng với thành phần liên hệ trong nước để chuẩn bị cho công việc soạn thảo.

Các Vị làm Chính trị cũng nên lưu tâm vào cung cách việc thiết lập Tam quyền phân lập cũng như Quốc kế dân sinh cho thích hợp với hoàn cảnh nước nhà, chứ xin đừng làm trò hề như xưa nay.

Các vị chuyên môn các ngành thuộc ngành Văn hoá, Kinh tế, Giáo dục, Khoa học kỹ thuật cũng nên họp nhau lại xem ngành mình có thể công hiến gì cho đất nước khi cần tới. . . Nếu được như thế thì thật là phúc lớn cho Dân tộc.

K.- Kết

Thiên nghĩ internet tuy là của sản phẩm của con người, nhưng đó là hệ thống Nhị phân trong Toán học và nền tảng của Vật lý lượng tử, tức cũng là nguồn của Dịch lý “ Đại Đạo Âm Dương hoà “ (Âm Dương tương trưng cho mọi cặp đối cực). Hệ thống Nhị phân theo “: Nghịch số chi Lý “ giao thoa cũng là Thiên lý, nên internet cũng trở nên như cái sàng của Thiên Chúa, Thượng Đế để sàng lọc mọi thứ cực đoan trong các Tôn giáo mất bản chất Hoà bình, trong mọi Đảng phái cứ làm việc nước mà theo lòng Riêng, trong các phe nhóm chỉ nhìn nhau không như là con Người, trong mọi con Người bắt Nhân gây ra Bất công trong Gia đình và xã hội. Có sàng lọc được theo chiều hướng như thế thì công cuộc thực hiện chế độ Dân chủ theo hướng Thị trường chung và Đạo trường chung mới mong đem lại Hoà bình cho Nhân loại.

Tôi chỉ học hỏi về Văn hoá chỉ có vài Khái niệm Chung từ cái nhìn Văn hoá, chứ không thể bàn tới những lãnh vực khác, vì Văn hoá là Gốc Chung của Dân tộc cũng là Gốc Chung của con Người.

“ Con Người có Tổ có Tông
Cái Cây có Cội, con Sông có Nguồn

*Cây có Cội thì Ngon Ngành xanh tốt
Nước có Nguồn thì Bể rộng Sông sâu
Con Người Nguồn gốc từ đâu?
Có Cha có Mẹ, rồi sau có Mình.”*

*Cây trốc Gốc thì chết, con Người quên Gốc thì sao?
Trân trọng,*

Nguyễn Quang

< 1 > :You Are a Community of 50 Trillion Living Cells
By Bruce Lipton 2007

Now I have a completely new understanding of life and that has led to a new way to teach people about cells. When you look at yourself you see an individual person. But if you understand the nature of who you are, you realize that you are actually a community of about 50 trillion living cells. Each cell is a living individual, a sentient being that has its own life and functions but interacts with other cells in the nature of a community. If I could reduce you to the size of a cell and drop you inside your own body, you would see a very busy metropolis of trillions of individuals living within one skin. This becomes relevant when we understand that health is when there is harmony in the community and dis-ease is when there is a disharmony that tends to fracture the community relationships. So, number one, we are a community.

Fact number two: There is not one function in the human body that is not already present in every single cell. For example, you have various systems: digestive, respiratory, excretory, musculoskeletal, endocrine, reproductive, a nervous system and an immune system but every one of those functions exists in every one of your cells. In fact we are made in the image of a cell. This is very helpful for biologists because we can do research on cells and then apply that information to understanding the nature of the human body. “